

„NE BÁNTSD A
MAGYART”

Zrínyi

MURAKÖZ

„Adassék tisztelet
a katoná
eszménynek”

Zrínyi-fóhász

Előfizetési ár: fél évre 6. — P.
Kiadóhivatal: Horváth Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1944. március 24.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

KOSSUTH LAJOS

Mint derült égből a villámcsapás, úgy hatott a nemzetre a hír: Meghalt Kossuth Lajos, Apánk! Bár mindenki tudta, hogy nemzetünk legnagyobb fia már betöltötte 92. életévét s nem sok lehet hátra földi útjából, mégis az egész országot megdöbbentette a hír: A turini remete elköltözött egy jobb hazába.

Ma, halála 50. évfordulóján, Csáktornya lakossága, ahol az egész nemzet gyászát hozó vonat először pihent meg magyar földön, mély hódolattal áldoz szabadságunk apostolának emléke előtt. A régi csáktornyaiak közül még sokan vannak életben, akik március 30-án reggel öt órakor kint voltak a vasúti állomáson és fogadták a nagy számú, hazai földben pihenni vágyott, kihűlt holttestét. Ujítsuk fel emlékeinket, idézzük lelki szemeink elé azon nagy napok mély gyászát s ez emlékek képezzenek egy szál virágot, amelyet a magyar nemzet Apjának sírjára, halálának ötvenedik évfordulóján elhelyezünk.

1894 március 20-án a város gyászba borult, minden házon fekete zászló, az üzletek kirakatai egymás után telnek meg a nagy halott arcképével és gyászfátyolokkal. A városi képviselőtestület gyász-közgyűlést tartott. Ünneplés gyászhangulat uralkodik az egész városban. Az emberek komoran járnak, kelnek, férfiak nők fekete ruhában, kávéházak, vendéglők üresek, zene nincsen. Mikor megtudták, hogy mely időben érkezik a holttestet hozó vonat Csáktornyára, nagy keletje lett a gyászfátyollal bevont nemzeti szallagnak. Asszonyok, leányok naphoszzat kokárdákat készítettek.

Már március 29-én Csáktornya tele volt idegenekkel. Megérkezett a holttestet átvevő budapesti küldöttség, vele az egyetemi ifjúság. Valamennyien fekete, díszes ruhában. Itt voltak Muraköz összes falvainak, Zalamegye összes járásainak és a szomszédos vármegyék küldöttségei. Bátran állíthatjuk, hogy az ország hódolt itt a határalomáson Kossuth Lajos halandó porát előtt.

Március 30-án reggel öt órakor a város egy óriási hangyabolyhoz hasonlított. Az utcákon feketéllettel a gyászoló közönség. Mindenki gyászruhában, az iskolák, egyesületek, községi elöljáróságok és képviselőtestületek, iparoscéhek tödültek a vasúti állomásra. Csak a nagyon kicsi gyermekek, nagyon öregek és betegek maradtak otthon. Az állomás nem bírta befogadni a nagyszámú gyászoló közönséget, csak a fogadóbizottság, a küldöttségek és az iskolák kaptak helyet a perronon, a többiek az állomás előtti tere szorultak.

A várakozási idő komor hangulatban telt el. Végre lassan, méltóságteljesen, begördült az osztrák határ felől a nagy számú holttestet hozó olasz vonat s felhangzott a Himnusz.

Kossuth Ferenc a kíséret vezetője, aki apja holttestével érkezett vissza hazájába, nem szállt ki a vonatból, kocsijában fogadta a magyar küldöttséget. A fogadás nagyon rövid volt, a magyar urak átvették a holttestet, a koszorúk erdeje elborította a halottas kocsit s Kossuth Lajos elindult magyar földön, magyar virággal koporsóján, kísérve miliónok gyászkönyveitől, Csáktornyáról Budapestre, hogy örökre megtérjen abba az anyaföldre, amelyet oly nagyon szeretett s amelyért 45 éven, — egy emberöltőn át — ette a számkivetés keserű kenyerét.

Kossuth Lajos 50 éve nyugszik a Kerepesi úti temető mauzóleumában, egy díszes szarkofágban. Teste elporladt, de szelleme él, fényes faklyáktól világít Ma-

gyarország egén s mutatja az útát. A mai súlyos időkben az ő szelleméből merítünk erőt, az ő törhetetlen hazaszeretete szolgáljon példának, különösen nekünk caaktornyaiaknak, akiknek a Magyarok Istene megadta azt a kegyet, hogy elsőnek hajthattuk meg fejünket a nemzet azon nagy halottja előtt, aki 1849-ben, midőn kénytelen volt a bosszúálló osztrák kamarilla elől elmenekülni, sirva csórák a határon a hazai földet s csak 45 év múlva, haló poraiban térhetett oda vissza.

Muraköziek! Ha útatok Budapestre visz, ne sajnáljátok a fáradságot, keressétek fel a Kerepesi úti temetőt, körülbelül közepe táján áll a mauzóleum, amelyben, szeretettől körülvevő nyugszik Kossuth Apánk, aki nem csak idehaza volt korának legnagyobb férfija, hanem külföldön is dicsőséget szerzett a magyar névnek és mondjatek el egy csendes főhászt, hogy a Magyarok Istene adja meg nekünk azt a boldog, szabad és független magyar hazát, amelyért Kossuth Lajos oly sokat küzdött és áldozott és amelyről most is álmodozik. Sp.

Kossuth Lajos életéből

Vivát főispán

A főispán látogatást tett az egyik községben. A falu bejáratánál, a lakosság élén, az előjáróság fogadja. Mikor a főispán leszállt kocsijáról, a bíró intésére, hangos: vivát, vivát kiáltásokkal fogadják. A főispán nagy meglepetésében odaszól a bírónak: hallja én magyar fő-

ispán vagyok, mit vivátoznak, miért nem kiáltanak éljent! Mire a bíró: Nem lehet méltóságos Uram, mert az én embereim, ha éljent kiáltanak, nem bírják megállani, hogy utána ne mondják: Kossuth Lajos!

A Kossuth huszárok

Vitéz úr, micsoda huszárok maguk, kérde egy úr a sétáló huszároktól. Hát csak huszárok, felei az egyik, aki nagyon restelte, hogy a változott világban Vilmos nevét kell viselniük.

Igen, de ki az ezredtulajdonosuk? Ejnye, szólt a huszár bosszankodó káromkodással, — hát nem látja az úr, hogy mi Kossuth Lajos huszárjai vagyunk?

Kossuth szakála

Kossuth fiatal korában tudvalevőleg körszakált viselt. A Bach korszak alatt Pesten a rendőrök minden kossuthszakált viselőt lérfilt elfogtak, betuszkolták a borbélyműhelybe, így kiáltván:

Barbieren sie diesen elenden Kossuth Hund! (Borotválja meg ezt a nyomorult kossuth-kutyát!)

S ott strázsáltak, míg a szegény hazait simára nem borotválták.

Kossuth császár

Egy vén huszár, aki előbb az osztrák armádiában szolgált, majd vitézül küzdött a szabadságharc idején Kossuth zászlója alatt, egyszer így szólt:

Nekem nem parancsol senki, mert én három császárt szolgáltam: Ferenc császárt, Ferdinánd császárt és Kossuth császárt!

Kossuth a makrancos diák

A sárospataki kollégium nagyhírű professzora, Kövy Sándor egyszer megintette diákjait, kik közé Kossuth is tartozott. A diákok sztrájkoltak a vélt sértés miatt, majd a kibékülés után

a professzor e szavakkal feddte meg Kossuthot: A dominus Kossuthból, ha meg nem javul, még nagy országháborító lesz.

Március 15.-ike Perlakon

Zaszlódszát öltött Perlak község, hogy méltó keretek és külsőségek között ünnepelje meg március 15.-ikét. Az üzletek redőnyei, a műhelyek ajtajai zárva maradtak és a szántó-vető gazdák egy napra ünnepre gyűltek, ünnepelni a magyar szabadság ünnepét. Ünneplő ruhába öltözött a község népe és a drága magyar mult és dicső szabadságharc megünneplésére készülődött Perlak jó magyarérsztű muraközi népe.

Ebben az évben az ünnepségeket sokkal nagyobb keretek között rendezték meg és az itt állomásozó honvédség mindent elkövetett, hogy minden tekintetben méltó legyen a dicső mult-hoz az ünnepség.

A Gasparics téri Vojvoda Alajos helybeh plébános tábort misét mondott, amelyen az itteni honvédség minden fokozatából voltak minisztrások. Törzstisztól kezdve ez egyszerű honvédig összetett kezekkel szolgáltak Istennek.

A szentmise után a Himnuszok kezdődött meg az ünnepség. Ezután a honvéd zlj. szavalókörusa előadta Kozma Andor: „Hunyadi jelmondata” című versét.

Balogh József várm. tisztviselő Hagyani Kálmán: „Légy büszke ifjúság” című versét szavalta igen nagy lelkesedéssel és nagyszerű kifejtéssel. Igen sok taps jutalmazta szép szavát.

Az ünnepi beszédet a honvédség parancsnoka mondotta. Magas szárnyalású, igen értékes gondolatokkal telített szavai lekötötték a hallgatóság figyelmét. Kossuth Apának halálának 50 éves évfordulóját és Petőfi halhatatlan lelkené mult-hataltan emlékéit állította a közönség elé. Azzal fejezte be nagyon szép lendületű beszédét, hogy a magyar szabadságot soha nem lehet ellopni, mert a kard és a kereszt mindig tisztán és lényesen fog ragyogni Szent Istvan országában és az ütöképes magyar hadsereg őrt áll a végeken. Szűnni nem akaró taps- és éljenzéssel fogadták beszédét.

Baranyay Lajos áll. népisk. tanító vezetésével az elemisták több éneket adtak elő, sok sikerrel.

Bördényi Mária Végvárától a „Nagy magyar tölben” című versét adta elő bájos hanguloyozással és igazi átérzéssel, melyért a közönségtől sok tapsot kapott.

Ezután következett Dr. Sebestyén Mátyás

kir. közjegyző, lev. egyesületi elnök ünnepi beszéde. A szabadság gondolatának magasztosságát hangoztatta és rámutatott arra, hogy a vörös bolsevisták ezt a szabadságot hogy értelmezik és mi jelenthet számukra szabadságot. Majd felolvasta a Kormányzó Ur üzenetét az ifjúsághoz magyar és muraközi nyelven. Beszédét nagy lelkesedéssel fogadták.

Énekes József közs. díjnok Petőfi Sándor halhatatlan versét: a „Nemzeti dalt” adta elő, sok átérzéssel.

Az ünnepség egyik legkimagaslóbb pontja volt, Szébeni István törzsörömmester szavazata a szavaló körussal, vitéz Rózsás József: „Honvéd-roham” című versét olyan átérzéssel és annyi lelkesedéssel adták elő, hogy minden tekintet, minden gondolat előadásukat figyelte. Perlak népe talán soha nem hallott ekkora lelkesedéssel és tudással előadott szavalókörust és ennyi tuzzel és átérzéssel elmondott szavazatot, mint Szébeni Istvánét, aki igazán nagyon sokat nyújtott a hallgatóságnak. Nagyon sok és szűnni nem akaró tapsok jutalmazta az előadást és felelet: parancsnoka is kitüntette dicséretével.

Az ünnepség a Hiszekegy élénkítésével ért véget, majd a honvédség, leventék és a tuzoltóság díszmenete következett a megjelent katonai és polgári élökélségek előtt.

A hívös marciusi reggelt közben felváltotta az addott tavaszi nap ragyogása és melege. Az ünnepségen mindenki jelen volt, mert mindenki érzi a sorsközösséget velünk. Ott volt minden magyar tisztviselő, de ott volt Perlak minden rendű és rangú polgára is, hogy hódoljon a magyar szabadság ünnepén a Szent István-i örök magyar haza gondolatának, melyben ezer éven át a boldog megélhetést és zavartalan fejlődést élvezhette Muraköz népe és nem mint idegen, hanem mint testvér megtalálta helyét mindenütt, mert testvérként fogadták és bántak vele mindig.

Ünnep volt Perlakon, a magyar nemzeti szabadság ünnepe és hisszük mi mindnyáan, hogy ez az ünnep a mai vezértavorny világégek közben még közelebb hozta egymáshoz a magyar és muraközi testvért, méginkább tudatára ébredt Muraköz népe annak, hogy itt élni és meg halni kell, mert ennél jobb hazát sehol a földön nem találhat.

VASS JÁNOS.

Ezüstkalászos gazdaavatás Perlakon

Első téli gazda tanfolyam

Régóta készült Perlak gazdatsadalma az ezüstkalászos gazdaavatási ünnepségre, mely a legelső ilyen irányú téli gazdatanfolyam egész Alsómuraközben. Örömmel és bizakodással vártak vendégeiket és nem is csalódtak reményeikben.

Vasárnap tartották meg az ünnepélyes ezüstkalászos gazdaavatást, melyen megjelent vitéz gróf Teleki Béla főispán, az alispán képv. vitéz dr. Hunyadi László várm. főjegyző, a várm. gazdasági felügyelőség részéről Buzás Andor gazd. felügyelő, dr. Forintos Géza főszolgabíró, dr. Monostori Tibor szolgabíró és többen a helybeli élökélségek közül.

A vizsgabiztosí teendőkkel Siltár Imre haty-tanfolyam m. kir. téli gazd. iskolai igazgatót biztatta meg a Földmívelésügyi Miniszter.

Az ünnepség szentmisével kezdődött, amelyen az összes tanf. hallgatók részt vettek előadóikkal.

A gazd. tanfolyam záróvizsgáját a község-háza tanácstermében tartották meg, mely alkalomra a hatalmas természet szépet leldisztitették.

Kupka Gyula, a perlaki m. kir. gazd. népiskola igazgatója, mint a téli gazd. tanfolyam vezetője, magas szárnyalású és szép gondolatokkal telített beszédben üdvözölte a megjelenteket és rövid ismertetést nyújtott a tanfolyam megszervezéséről és annak мүködéséről.

Ezután Siltár Imre vizsgabiztos megnyitotta a vizsgát. Ezen a vizsgán a tanf. hallgatói bizonyosságot tettek arról, hogy a tanfolyam sikerrel járt és nem volt hiabavaló a fáradozás. Talán még sehol sem fordult elő, hogy a tanf. hall-

gatói között jogi doktorok, hölgyek és különböző társadalmi osztályú egyének is szerepeltek és jó volt látni a kérgeskezu muraközi magyar parasz-tok között a magyar intelligencia különböző társadalmi reprezentansait. A hallgatók igyekeztek a tananyagot elsajátítani, kifogástalan feleleteket adtak és az eredmény nagyon is jó volt.

A vizsga befejeztével Belics István tanf. gazdaköri elnök nyitotta meg a tanfolyam önképzőköri diszközügyét. Keresetlen szavakkal üdvözölte a megjelent élökélségeket és a tanfolyam hallgatóit.

Pintarics József tanf. hallgató a gyümöles-termeletről tartott előadást. Ezen előadása közben nagyon sokat kacagott a közönség, mert tele rakta egész előadást humorral és kedélyes anekdotákkal.

Ezután vitéz Murai Ferenc tanf. hallgató szavazta el Erdélyi Zoltán: „A hazaért” című versét nagy lelkesedéssel és igazi átérzéssel. Szavazata igen sok taps jutalmazta.

Utáda dr. Balazsovics Gyula okl. karnagy, ügyvédjelölt vezetésével jó magyar notákat adtak elő a tanf. hallgatók. Igazi és sok tapsot aratott eredményes munkájával.

Milyen sertést tartson a muraközi gazda? címmel Baranics Mátyás tanf. hallgató tartott nagyon érdekes és komoly előadást, melyhez vitéz Murai Ferenc, Angyal János, Csonkas István és dr. Kovács Ferenc szoltak hozzá és egyben kérték a főispánt is arra, hogy tartassa meg a muraközi kitenyészett fajtát. Talán ez a kérdés érdekelté leginkább a tanf. hallgatóit, mert eskönyösen ragaszkodnak a hűsértés tenyésztéshez

Az új 52. magy. kir.

osztálysorsjáték

huzása április 13-án kezdődik.

Rendeljen sorsjegyet!

UJHELYI és Társa főarúsitónál
BUDAPEST

V. Szent István-körút 27. a.

HIVATALOS ÁRAK AZ I. OSZTÁLYRA:

Nyolcad . P 5. Fél . P 20.

Negyed . P 10. Egész . P 40.

Ujhelyi sorsjegyek nyerneik!

és arról nem is akarnak áttérni más fajtára. Vitéz gróf Teleki Béla főispán röviden válaszolt a kérdésre, melyben ennek az ügynek elbírálasát szakemberekre bízta és megvilágította a neme-sebb sertéstajtak előnyét.

Ezután Buczuly Mihály tanfolyam hallgató mondott el egy alkalmi verset, melyet sok tapsal jutalmazott a közönség.

Az önképzőköri közgyűlést nagyon szép és szívhezszóval beszédben rekesztette be az elnök és fogadalmat tett többi gazdatsarai nevében is, hogy amit a tanfolyamon hallottak és tanultak, azt gyakorlatban is igyekezzenek megvalósítani és a következő téli gazdatanfolyamra az ifjúságot is beleszervezik, mert ok látták, hogy milyen sok és hasznos dolgot kaptak cserébe fáradozasanakért.

Az ezüstkalászos gazdak részére a bizonyítványt és jelvényt a vizsgabiztos osztotta ki és úgy o, mint a főispán kezlogással avatták fel a gazdákat. Latutt szemekben a megbecsülés által keltett örömlángokat és szent elkötelezettséget a szebb és boldogabb magyar jövő iránt és huseget ehhez az addott magyar földhöz.

A legjobb előmeneteli és szorgalmas tanfolyamhallgatók részére a Földmívelésügyi Miniszter könyvajandékat osztottak ki. Ezeket Belics István, új. Kavrán János perlaki és Jancsecz István alsópustatai lakosok kaptak meg. Ugyancsak előfizetett 10 gazda részére a miniszter és Vass János szül. Földessi Zsuzsana, Futura albizományos szintén 10 gazda részére a „Magyar Föld” című gazdasági hetilapra. Az erre szolo utalványokat ugyancsak a vizsgabiztos osztotta ki. Nagyon figyelemre méltó, hogy a többi összes tanf. hallgató is előfizetett a szaklapra és szinte példa nélkül áll, hogy egy ilyen tanfolyam összes hallgatói előfizetői legyenek a lapnak.

Vitéz gróf Teleki Béla főispán is felszólt. Öröm csillogott a szemekben, amikor szeretett főispánunk állott fel szólasra és mindenki szinte oda tapadt tekintetével hozzá. Többek között a következőket mondotta a főispán: szeretem a muraközi gazdákat, Muraköz vidékét, ezér örömmel jöttek ide, s loként azért, mert ez az első tanfolyam Alsómuraközben. A muraközi gazdak eddig is példát mutattak arra, hogyan lehet többet termelni. Valvetett munkával dolgoznak a már meglévő Gazdakörben s akkor megláthat, munkájuk még nagyobb eredményt.

Az első téli gazd. tanf. kell, hogy példa legyen, egyben büszke is lehet Perlak népe ezüstkalászos gazdaira. Példát mutassanak az ifjúságnak és a többi gazdák is ennek a tanf. hallgatói.

Külön megdicséerte a főispán Jancsecz István alsópustatai gazdát, hogy a rossz időjárás dacára is, minden nap bejár a perlaki tanfolyamra. Külön is megjutalmazta ezért a szorgalmaért.

Végül Isten áldását kérte a tanf. hallgatóira és a szebb és boldogabb magyar jövőbe vetett hittel zárta beszédét, melyet viharos éljenzés jutalmazott.

„ARANY BÁRÁNY”

Kötöttáru üzem, CSÁKTORNYA

Kossuth Lajos u. 9. - Telefon 143.

Gyárt elsörendü kötöttáruat.

Tulajdonos: Kuráth Joachim

Vífész dr Hunyadi László várm. főjegyző a vármegye nevében rövid beszédben üdvözölte a tanf. hallgatóit és támogatásáról biztosította őket.

Ródy Pal tanf. hallgató társai nevében mondott köszönetet az előadónak, szavaira Kupka Gyula tanf. vezető válaszolt.

A tanfolyamot ezután a vizsgabiztos berekesztette.

A résztvevők lefénykepezése után a tanf. kiállítását nézték meg, mely szép elrendezésben mutatta be Muraköz háziiparát.

A közös ebéd a kaszinó helyiségében volt, a perlaki gazdak feleségei készítettek el s aki jelen volt, csak dicsőretet mondhat erről az ebédről, mely barha egyszerű asszonyok keze alól került ki, pompás és nagyon izletes volt.

Sokáig maradt együtt Muraköz gazdatarsadalma és az intelligencia, kellemes és jó hangulatban hiszünk, szentül hiszünk, hogy még erősebb, még vihartalóbb itt a magyarság befolyása, mint valaha volt. A lakosság rájött, hogy csak a Magyar Haza és a Szent Istváni Magyarország az, mely nyugodt fejlődést, békét és szeretetet hoz számára. Látnak a megbecsülést, a szeretetet, melyért cserébe csak hűséget kérünk, ragaszkodást és magyaros helytállást. Ez Perlakon meg is van és jöhet bármilyen megpróbáltatás Perlakkkal együtt Muraköz, örökké magyar marad!

VASS JÁNOS.

Schell Ferenc V. éves tanítójelölt beszéde a március 15-i ünnepélyen az Országzászló előtt

Magyar Testvérek!

1848 március 15-én, mint a derült égből esőapó villám cikázott át a szívet-lelket fojtogató levegőn egy lánglelkű magyar ifjú vészkiáltása:

Talpra magyar!
Hi a haza!
Itt az idő,
Most, vagy soha!

A lelkes szavak nyomán felengedett a hívős tételő levegő és lágy tavaszi szellő vitte, hordozta szerteszét, széles e hazában a tüzes ígérket. Belopódzott a nádtedeles kis jobbágyházak zsaluágeres ablakain, ahol kemény férharmok ragadták meg a kapát, kaszát... Besurrant a nemesi kúriák nyitott kiskapuján és felébrésztette az alvó magyarokat. Mindenki tudta, minden magyar érezte, hogy fordulponthoz érkezünk, mert ott vibrált a levegőben a nagy sorsdöntő kérdés:

Rabok legyünk,
Vagy szabadok?

És választottak! Az ország hajójának kormányát, melyet eddig idegen kezek irányítottak, most erős magyar karok ragadták meg, hogy arafelé vesszünk, amerre nekünk eddig csak alunkban volt szabad jarnunk: a szabadság utján! Ami évszázadok óta csak álma lehetett minden igazi magyarnak, most végre valóra vált: ranközöntött a szabadság hajnala! A lobogó lelkesedésből millió és millió magyar szív összedobant, száz és száz magyar ifjú lelesorakozott a szabadság zászlaja alá. Megkondultak a kis falvak harangjai, fergeteg tamadt a nagy magyar Alföldön, a Kárpátok bérci erősen verték vissza a magyar szívek orkanszerű örömkialtását:

Eljen a magyar szabadság!
Eljen a haza!

96 esztendeje, hogy lejatszodott mind ez, de bennünk unokákban elevenen él a dicső napok emléke. Ma, az évtorduló napján újra megélevenítek előttünk minden:

Ott látjuk a Pilyax kavéház homályos ablaküvegei mögött tanácskozó vezéreket: Petőfit, Jokait, Vasvárit, Irányit és a többieket... Majd állunk mi is a pesti utca hideg kövezetén a szilato tavaszi esőben, kezünkben szorongatva az első szabad magyar sajtótermékeket a „Nemzeti dalt”, az életet jelentő „tizenkét pontot”... Majd ott szorongunk a Nemzeti Múzeum oszlopocarnokai előtt az ezres tömegekben és lángoló

MEZŐGAZDASÁGOK ÉRTÉKESÍTŐ ÉS BESZERZŐ IRODÁJA

Budapest, V., Thurzó utca 5/a.

Mezőgazdaságok budapesti érdek és vezérképviselő

Kereskedelmi és jogi osztály. Hadiszállítások.

ELVÁLLALJA:

uradalmak, gazdaságok, hadiüzemi önellátási csoportok budapesti kereskedelmi és hivatali érdekképviselőt. — Az összes mezőgazdasági termékek értékesítését. — Gazdaságok összes szükségleteinek beszerzését. — Budapesti ügyeik gyors, szakszerű elintézését. — Mezőgazdasági termékeknek ipari cikkekre történő átcserezését. — Export-import összeköttetések létesítését. — Termények nagyvásártelepi, valamint budapesti nyílt üzletekbeni bizományi értékesítését. — Gazdaságok központi könyvvezetését és ügyvezetését. — Gazdaságok irányítását.

Óskeresztény cég!

Nemzetközi gyakorlati gazdasági üzemekben és szervezésekben. — Megkeresésre kimerítő levelbeni tájékoztatás.

lelkedéstől dobogó szívvel kiáltjuk vissza a költő szavaira:

A magyarok Istenére —
Esküszünk, esküszünk,
Hogy rabok tovább nem leszünk!

Szabadok voltunk! De éreztük mindnyájan, hogy eskünket még vérrrel kell megpecsételniük. Mert míg más nemzeteknek ölébe hullott a szerencse, nekünk jogainkért véres áldozatokat kellett hoznunk.

Es valóban! Egyszerre csak felváltak a harci kiáltók és fegyverbe, csatarendbe szállítottak minden épkezláb magyart, mert veszélyben a magyar szabadság, veszélyben a haza! De eskünkhöz hűek noradtunk meg akkor is, amikor szörnyű vérvíztartóban kellett helyt állanunk.

Lélekből ott járjuk mi is a kálváriákat. Bem apó, Gorgey, Damjanich hős, rongyos hónvédeivel Branyaszkon, a Délvidéken, Erdélyben... Megdőbönt lelekkel állunk a gyszababurult segesvári csatásokon, mely elnyelte a magyar szabadság fénylő vezércsillagát, a nagy magyar üstökös, Petőfi Sándort!... Világos... Könnybeborult szemmel nézzük az anyai dicsőséget látott Szűz Máriás lobogót letörve, lent, mélyen a sárban. Úgy éreztük, hogy vele együtt zuhantunk vissza mi is, és Világos a magyar szabadság temetője lett. De nem! Egy Világos nem lehet 900 éves dicső multnak utolsó hatarköve! Nem! Mi nem hallhatunk meg letört zászlóval, mert ha ki is csavarták az élők kezéből, a megdicsőült hősök szellemei ott tartottak továbbra magasan, patyolatiszlán!

A ti érdemeitek márciusi ifjak, hogy zászlónk nem bukott el végleg es vele együtt nem tuntunk el mi is az idegen népek tengereiben, mert megszabadítottak bennünket a rabiga fojtó oleselő! Nektek köszönhetjük 48-as hősök, hogy a zászló ott lobog dicsőségben 1914-ben és mutatja az utat ma is, amikor ismét vérhullamok nyaldossak körül a Kárpátok bércét! De hiába tombolnak körülöttünk néptajok csatái, hiába akarnak bennünket újból eltörölni a föld színéről, mi állunk szilárdan hozzátok méltóan!

Magyar ifjak! Ok hősök voltát! Ok dolgoztak, küzdöttek, harcoltak, életüket áldozták a hazaért. Es hősök azok is, akik most is messzemenne a magyar hatarostól, az otthon edes melegtől, az orosz puszták csontfagyasztó hidegében állnak a vártán! De ne gondolják, hogy csak az hős, aki fegyverrel a kezében ontja vért a hazaért. A győzelem csak akkor lesz teljesen a miénk, ha mi is álljuk a frontot! A belső frontot!

Miért kellett megérnünk az 1918-as időket? Mi döntötte romlásba a nemzetet? Nem az, hogy idegen propagandara hallgattak, — hogy zugkereskedelmet üttek, hogy papírpuhat, papirbakancsot szállítottak a messi idegenben harcoló hős honvédeknek?

A belső front roppant össze! A belső front arulta el a hazát!

Ezért kellett megérnünk az osztrózsas forradalmat, a vesztett habarut, Trianont és ezért szenved meg ma is millió és millió magyar!

Magyar iftuság: Ki most még az otthon falai között készülsz a jövőre, neked kötelességeid vannak! Súlyos kötelességeid!

A márciusi ifjak szellemei azt kiáltják feled,

dolgozz, küzdj, állj helyeden szilárdan, hova sorsod állított, mert hazáddal, kaszáddal, szerszámmal, toladdal csatákat vívsz, súlyos csatákat, melyben a Te sorsod és milliók jövője fordul meg!

Márciusi ifjak! Kilencvenhatodszor lobogtatja zászlótok puha selymét a lágy tavaszi szél. Kilencvenötödözör ünnepelünk benneteket! Ma ismét hozzátok fordulunk, mi, a rengő világ küzdő magyarjai! Közöttük fűlek süketülnek immár, gránatok, recsego robbanjától és félünk kell, hogy bennünket is el eragadj ar, de igérjük nektek, hogy Trianon nem tér vissza többé! Tudjuk nektek csak két utunk lehetséges, a győzelem vagy a halál, de ne félsetek bennünket! A mi sorainkban nem menetelnék Károlyi Mihályok, Kun-Kohn Pélaok, Szamuelyk, hanem a ti szellemeket a lakya, mely beilagitja tövises, sötét utunkat! Ne félsetek bennünket! A szabadság szent eszméje, mint egykor benneteket, bennünk is és jöhet akarmi, de több osztrózsas forradalom nem szennyezi be zászlónkat! Erre esküszünk!

Erdőfocrás...

Ki szegényt, gazdagot egyformán szereti,
Bantalmat, vétiket el tud feledni,
Ki kis gyermekek hibáit jóságosan feddi,
Felnőtt emberek jó példáját szívesen követi,
Ki atyja akar lenni, az elnyomottaknak,
S siet felemelni a csüggedő karokat,
Ki jóságos türelmét mindenütt hirdeti,
Annak labanyomat jókarat, szeretet követi,
Ott szüntelen a tiszta Lélekek fohászja
S jelen van az Istenségnek Erdőfocrasa...!

Zalán Katalin.

Gyümölcsfacsemete

szükségletét már most biztosítsa, míg a készlet tart.

HÓDÁCS növényiskolák-nál

Budapest, III. Flórián-tér 3.

Telefon: 362-724

Izléses nyomtatványok

gyorsan és pontosan
KÉSZÜLNEK

a Muraközi Katolikus Könyvnyomdában

REMEK

a

minden száma.

Szerkeszti: EGYED ZOLTÁN.

ÁRA 1-20 P.

HIREINK

— A Budapesti Központi Gyógy- és Üdüléshelyi Bizottság az Orvosi Továbbképző Központi Bizottsággal karöltve f. évi április 10-17-22-ig bezárólag orvosi továbbképző tanfolyamot rendez „A rheumas betegségek kör- és gyógytana” című tárgykörből. A tanfolyam előadója a legkiválóbb hazai szakemberek sorából kerülnek ki. Részletes tájékoztatót a m. kir. tisztifőorvosi hivatal (Zalaegerszeg, Vármegyehaza I. e. 15.) ad.

Tábori posta

Kaptuk és közreadjuk a következő tábori lapot:

Lapjukon keresztül meleg szeretettel köszöntjük csáktornyai és muraközi barátainkat, ismerőseinket. Izenjük, hogy mindnyájan jól vagyunk, sokat gondolunk kedves városokra, Csáktornyára, amely annyira szívünkhez nőtt, lakóival együtt. Néha gondoljanak ránk egy-egy lappal, mert itt bizony nagyon jól esik hazai híreket olvasni s tudni az édes otthonról.

A viszontlátásig szívélyesen üdvözöljük: Üsth Béla hadnagy, König József hadnagy, Laki Imre zászlós, Acs László főhadnagy, Dukas Ferenc főtörzsmester, Nagy Mihály honvéd, Fucsek Vince honvéd Drávaszentiván. Tábori posta H. 936. Valahol Oroszországban...

Tisztelt vendégeink, barátaink, ismerőseink izeni Zsilkovics György honvéd, hogy ne irjanak a harctérre, mert a Húsvéti ünnepekre hazajön Csáktornyára és itt tölti szabadságát. Egyben kellemes ünnepeket kíván. Tábori posta K. 772.

— Evangélikus istentisztelet lesz március 25-én délelőtt 10 órakor a polgári iskolában.

A PERLAKI JÁRÁS HIREI

— Kitüntetéssel vizsgázott tisztviselő. Murányi László, a perlaki adóhivatal vezetésével megbízott állampénztári főtiszt, Budapesten kitüntetéssel tette le az adóhivatali lonoki vizsgát.

— Épül a perlaki Levente-otthon, nagyszabású kormány támogatással. A perlaki levente-otthon építésére a magyar kormányzat

Első Muraközi Szövöde Rt.

CSÁKTORNYA

Széchenyi u. 50 • Telefon: 31.

Központi iroda: BUDAPEST

150.000 pengőt utalt ki, a község pedig a telket ingyen bocsátja rendelkezésre. Ebből láthatja Perlak és Muraköz népe, hogy a Magyar Haza nemcsak ígér, de ad is és ha haború van is, mindig segít Muraköz szebb jövőjének kiépítésében.

Közgazdaság

Termeljünk minél több kendert és lent

A kormány enyhíteni kíván a mezőgazdasági lakosság ruházati gondjain. Ennek érdekében a közellátásügyi miniszter az 1944-45 gazdasági évet terhelő beszállítási köteleesség megállapítása iránt a napokban kiadandó rendeletében úgy intézkedik, hogy a kötelezően előírt termelésen felül a mezőgazdasági lakosság családonként 300 négyyszögöl kendert, vagy 150 négyyszögöl rostlent termelhet s annak termését saját ruházati szükségletének fedezésére közvetlenül felhasználhatja. Saját érdekét szolgálja tehát minden gazda, ha 300 négyyszögöl földnek kenderrrel, vagy 150 négyyszögöl földnek rostlennel bevetése iránt intézkedik.

Kertészet

Tekintettel, hogy az időjárás ismét tavasziasra fordult, feltétlen szükségessé válik az alábbi kertészeti munkálatok elvégzése:

DISZKERTBEN: A virágágyak talaját trágyázzuk, felassuk. Pázsit területet letisztogatjuk. Kétnyári (árvacska, nefelejts, százsorszép stb.) növényeinket, valamint díszfák és bokrok ültetését végezzük tovább.

GYÜMÖLCSÖSBEN: A téli erômüvi munkálatokat a gyümölcsösben tovább végezzük, ha mindezekig nem végeztük volna el; minden idösebb gyümölcsfánál a mohásodott részeket, a parafasodott kérégeket letisztogatjuk, de vigyázzunk, hogy az élőtarzst ne sértsük meg.

A metszéseknél, szemünk előtt lebegjen mindig, hogy a gyümölcsfák koronaágai megfelelő formát betartva, laza állásuk legyenek. Tehat a ritkítást, vagy metszést, úgy kell végezni, hogy a napfény és a levegőjárás az ágak között szabadon járhatson át. Igen fontos az idösebb ágérszeket és a gyümölcsfa tövében lévő vízhatások csonk nélküli eltávolítása. A metszések alkalmával okozott sebekhez, a fertőzések elkerülésé végett, sebkatrányt használjunk.

Amennyiben permetyanyag áll rendelkezésünkre, vagy a F. M. által engedélyezett potanyaggal is sikeresen permetyezhetünk úgy, ha az almatermésűeket olajos, a csonthéjas terméseket pedig arzénes szerekkel permetyezzük. De a teli permetyezés lemosószerekkel kell lennie.

ZÖLDSEGESBEN: Sárgarépa, petrezselyem, spenót, sóska, zöldborso, dughgyoma agyasmunkát elkészítjük, majd sorokba vetjük, illetve dugdoszuk el. CSAIK.

A csáktornyai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

226/1944 tk. sz.

Árverési hirdelmény-kivonat

Üzv. Ganzer Maria és kiskoru Ganzer Ferenec, Irma és Zvonimir végrehajthatonak Novák János végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 5000— pengő tőkekövetelés és járuléki behajtása végett a Zalaújvári községben fekvő s a zalaújvári 51. sz. tjkvben A. I. 5 sor, 248/a hrszám alatt felvett 1 hold 1073 — öl területű rét és erdő a Stokovicza dűlőben felvett ingatlanból a B. 18 sorszám szerint Novák János nevén álló illetőségre 16. P. kikialtási árban a zalaújvári 91 sz. tjkvben A-2 sor, 320 b hrsz. alatt felvett 500 — öl területű rét a Senokose dűlőben felvett ingatlanból a B. 12 sorszám szerint Novák János nevén álló illetőségre 47/50 P. kikialtási árban, a zalaújvári 91 sz. tjkvben A-3 sor, 322 hrszám alatt 977 — öl területű rét a Senokose dűlőben felvett ingatlanból a B. 12 sorszám szerint Novák János nevén álló illetőségre 15. P. kikialtási árban, a zalaújvári 193 sz.

tjkvben A-a sorszám alatt felvett 1/4 telekilletőség után járó legelő és erdő illetéséből a B. 19 sorszám szerint Novák János nevén álló illetőségre 15. P. kikialtási árban, a zalaújvári 194 sz. tjkvben A-1 sor, 405 hrszám alatt felvett Gajcs dűlőben 146 — öl területű szántóföldingatlanból a B. 33 sorszám szerint Novák János nevén álló illetőségre 60. P. kikialtási árban, azután a zalaújvári 370 sz. tjkvben A-2 sor, 451/a hrszám alatt felvett Lippa dűlőben 3 hold szántóingatlanból a B. 46 sorszám szerint Novák János nevén álló illetőségre 23. P. kikialtási árban, azután a zalaújvári 476 sz. tjkvben A-1 sor, 158/1 hrszám alatt felvett 1 hold 207 — öl területű rét a Poljanka dűlőben felvett ingatlanból a B. 45 sorszám szerint Novák János nevén álló illetőségre 199. P. kikialtási árban, a zalaújvári 783 sz. tjkvben A-1. sor, 64 b hrszám alatt felvett 758 — öl területű ház, 3 sorszám alatt udvar és kert a Beltelekben fekvő ingatlanból a B. 11 sorszám szerint Novák János nevén álló illetőségre 140. P. kikialtási árban, azonban az összes illetőségre 1360/1931. Z. sz. végzésben özv. Novák Ferencné sz. Novák Maria javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog ségében tartása mellett elrendeli.

Az árverést 1944. évi június hó 5 napján délelőtt 10 órakor a telekkönyvi hatóság helyiségében Rákóczi utca 14 sz. fsz. 3 ajtó foglalkoztatott.

Az árverésre kerülő ingatlanilletőségeket a kikialtási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverés alá eső ingatlant a kikialtási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem lehet eladni, akár a családokoztnak kimondott végrehajtás, akár a végrehajtató kéri az árverés megtartását, (1908. XII. t. c. 26. §.), kivéve a zalaújvári 783 sz. tjkvben 64 b hrszámú ingatlanilletőséget, amely a kikialtási ár felénél alacsonyabb áron el nem adható.

Bánatpénz a kikialtási ár 10 %-a, amelyet a magasbáb ígért ugyanannyi %-ára kell kiegészíteni.

Csáktornya, 1944. január hó 27.

Csertő Károly s. k.
kir. jbr.

Az 52 ik

M. Kir. osztálysorsjáték

játékterve paratlan esélyeket nyújt.

Egy sorsjeggyel szerencsés esetben nyerhető:

Egymillió P.

A nyeremények összege több, mint

Tizenötmillió P.

Jutalom: **600.000 P.**
Főnyeremény: **400.000 P.**

Nyeremények:

200.000 P.

100.000 P. 75.000 P. 60.000 P. 3x50.000 P.
5x40.000 P. 1x30.000 P. 22x20.000 P.
2x15.000 P. 30x10.000 P.

A sorsjegyeket közép és kisély nyeremény.
A sorsjegyeket közép és kisély nyeremény.
A sorsjegyeket közép és kisély nyeremény.
A sorsjegyeket közép és kisély nyeremény.

A sorsjeggyel kapható az összes főnyeremény.
Húzás kezdete április 13.

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 6.— P. na pol leta
Vuredništvo: Horthy Miklos-ter 6.

Csáktornya, 1944 március 24

Politički tjednik
Zide saki petek.

KOSSUTH LAJOS

Do, ve smo navek pisali za pripečenja denešnjih vremena, ali jempot se moramo zmisli i za one ludi, šteri su negda živel i šterim morano zafaliti, kaj su od negdašnjih kmetov postali denešnji slobodni gospodari.

Marciaša 20 ga je bilo 50 let tomu, da je hmlr v 92. letu svojega življenja, največji človek ondašnjih vremen, pak nam je dužnost, da se ve, v temi veliki mi kajti zmislimo za njega.

Do 1848. leta, se posod po celoj Evropi su selski ludi ne bili slobodni, zemle ne su bile njihove, seliti se nesu smeli i morali su služiti gospočinju. Toga leta je spuhnul veter slobode i Kossuth Lajos je bil med prvimi, šteri su harcuvrli za slobodu naroda. Več 1848. marcijaša 12 ga je v orsačkem spravišču predložil, da se postavi v Budapeštu odgovorna magyarska vlada, čega do onda ne bilo.

Marciaša 15 ga, da je zbila revolucija, je Kossuth Lajos pak med prvimi bil i da je austrijski cesar videl, da su se vremena premenila, aprila 11 ga je podpisal one zakone, šteri su bili potrebni za ova nova vremena. Tak je onda i Kossuth Lajos postal minister.

Samo bečka gospoda nesu štela prestimati, kaj bi kmeti postali slobodni i kaj bi se na čisto drugi način gospodari lo v Magyarskoj i tak je narod moral zeti v roke oružje, da obrani svoju slobodu. Kossuth Lajos je držal velkoga govora za obranu domovine v orsačkem spravišču i tak je zdigel duše oblegatam, da su mu na jempot dozvolili 200.000 regrutov.

I onda su se hapila dična vremena magyarske zemle. Mladi, stari, gospoda, selski ludi, si dobrovolno pod oružje. Austrijske trupe su se posod bite bile, v Budagrađu je austrijski general Hentzi komanderal, zato se orsačka hiža prese lila se v Debrecen i kak su austrijanci se bole šteli zagnjesti Magyarsku, je Kossuth v orsačkem spravišču predložil, da Habsburgova cesarska hiža zgubi magyarskoga kraljevskoga tronuša. To su oblegati i zrekl i kajti se republika ne mogla vrediti, postavili su Kossuth Lajosa za guvernera Magyarske i tak je onda on vodil cele orsačke posle.

Kak smo rekli, austrijska soldačija je se posod bita bila i tak je zgedalo, da je bodo naši z orsaga vun stivali, samo na žalost, austrijski cesar pozval je rusku soldačiju na pomoš, i tak je došel general, herceg Paskievics z 200.000 ludi. Proti tomu je, onda već strošena i trudna magyarska soldačija ne mogla harcuvati i tak su 1849. augustuša 10 ga pre vara-

šu Világos, pred ruskim generalom oružje doli deli.

Kossuth Lajosa su austrijanci iskali na smrt i zbog toga se moral vugnuti. Odišel je najpredi v Tursku, odnot v Englesku i onda dale v Ameriku. Sigdi su ga prijeli z velkom paradom i sigdi je napravil diku magyarskomu narodu.

Na zadnje se nastanil v Taljanskoj i živel je 45 let zvun svoje domovine v siromaštvu, samo z onoga, kaj je v novine i v knige pisal, a svoju domovinu, za šteru je alduval svoje celo življenje, nigdar više neje videl.

1894. marcijaša 20 ga je svojom smrti

napravil velku žalost celomu orsagu. Mrtvo telo su dopelali dimo i Megyimurje je bilo prvo mesto v Magyarskoj zemli, štero je tomu velkomu človeku dala prvoga počinka na svojoj domovini. Marciaša 30 ga v jutro zaran je došel taljanski cug i tu je komišia z Budapešta prek zela mrtvo telo, a v Budapeštu su napravili takšega spreveda, da to svet još nigdar ne je videl.

Polti počiva velki osloboditel naroda na budapestanskom cintoru na najlepšem mestu i den na den ludi pohajaju groba i klanjaju se velkomu ocu orsaga.

Da nesu denes tak teška vremena, onda bi toga dneva z velkom paradom svetili, a tak pak samo v duši se klanjamo njegovomu velkomu duhu.

Sp.

Balkanska politika Engleske

Z Zagreba dobimo glasa: Hrvatska je v oružju od glave do pete. I civilni narod je postavljen na gibanje, a soldačija pak se posod harcuvle, skup z nemškimi trupami, proti partizanam. Novine su pune samo z domačimi i zvunjskimi soldačkimi glasi, kak da te orsag niti nebi imel znutrešnju politiku. Zvunjska i znutrešnja politika ide ve pod jenim mahom. Ustaška vlada ima ve samo jeno pred sobom: **vništiti nepriatelja** i onda zidati.

To je treba tak razmeti, kak se veli, kajti denes ga ne mori niti jenoga varaša v Horvatskoj, šteri nebi bil pretrpel kakšega taborskoga kvara. Zbog znutrešnjega tabora čuda su pretrpeli si varaši v Bosniji, Dalmaciji, Slavoniji, Hercegovini, Liki i Zagorju. Najzadnji su i engleski i američanski bombasi naleteli na čuda varašov. Tu bo za istinu čuda treba zidati.

Poleg sih ovih krvavih pripečenja zagrebačke novine još navek dosta paziju, kaj je rekel v Londonu Simović Dusan jugoslavenski general, bivši minister predsednik. Simović, prem da je on složil 1941. marcijaša 27 ga, taborsku politiku proti nemeam i zel je prek vladu, već dve leti živi čisto sam za se v Londonu. Ve se je oglašil i njegov govor je zdigel velku senzaciju med jugoslaveni. Tak zgledi, da je Simović pretrgel z Peter Kralovom vladom i z velkosrbskimi zahtevi, kajti v svojim radiogovoru v Londonu je zdigel reč za Titove partizane i pozval je srbskoga naroda, naj ze semi silami pomaže Titovu soldačiju s členom zvezdom, štera bo oslobodila naroda.

Šteri neznanju, kaj se dela odzadi za ferhanji, črez više dnevov nesu od toga mogli ksebi doiti. Zagrebačke novine na velkom pišuju za Simovićev govor. Najviše njih se hapiju ovak: Simović za partizane! Simović je pozval srbskoga naroda, naj pomaže partizane!

Zagrebačke novine „Horvatski Narod“ do reči pišuju Simovićevoga govora, šteri je med više toga rekel ovo:

Nesmeju se još jempot pripetiti one falinge, kak je to bilo v prošlom vremenu, da jugoslavenske vlade ne su štela priznati Sovjetskoga orsaga i stopiti žnjim v vezu, da su ga za vreme tabora bile prisiljene priznati, onda je već bilo prekesno.

Simović je stemi rečmi — piše Horvatski Narod — prav za prav sodil politiku jugoslaven-

ske kraljevske hiže, kajti ona je sprečila, da su se Belgrad i Moskva ne pomirili, najprvič zbog kraljevskih hižnih i rodbinskih zrokov.

Simović je na dale i to dal na glas srbskomu narodu, da nesme pozabiti, da su i partizani južni slaveni i da partizani harcuvleju za čisto jugoslavenske cile i da kak je on prenašel, da su partizani navviše njih srbi, tak je onda to njihovo gibanje srbsko, jugoslavensko, zato srbi, jugoslaveni nesmeju proti tomu harcuvati, to bi dopelalo do bratskoga tabora, narod bi se do kraja sfondal.

Kak Horvatski Narod veli, te poziv je došel rano v ono vreme, da je Mihajlovič Draža, to je jugoslavenska emigrantska (zvun domovine) vlada podigla tabora proti partizanam. Simovićev reči kažeju, kak te zvunjski srbi jako širom vlečeju. Simović se nemre poglihati z onimi, šteri pokažeju, kakša pogibel je bolševizam i kaj očuju rusi stem, da bi celoga zapadnoga Balkana potegli k sebi.

Kak se vidi, globoka graba se napravila med temi zvunskimi srbi — pišuju dale te novine — i vredno bo paziti, kaj bo dale stoga. S tem glasom je došel i jen drugi. Puričova vlada je zastavila penziju sem onim ministram, šteri su ostali v Londonu, tak i Simović Dušanu. Tak se čuje, da na mesto Puričeve vlade bo, za kratko vreme, došla druga emigrantska (zvunjska) vlada, na čelu z generalom Živković Petrom, šteri je bil diktatorski minister predsednik krala Aleksandra. Stem bi se onda moral vugnuti general Mihajlovič Draža, šteroga je pred dve leti londonski radio još za Boga držal.

Dale piše Horvatski Narod, da se tak vidi, da oni srbski generali, šteri po londonskim hotelam z lehka živju, nemaju drugo delo, kak i dale huistiti naroda, naj se bije, kaj bo još već krvi curelo po srbskim i horvatskim bregam, prem da saki trezen človek dobro zna,

da to partizansko harcuvanje niti hasni, niti škodi svetskomu taboru i nikaj nabo pomoglo k tomu, kak se bo zvršil.

Dale piše Horvatski Narod i za Churchillov govor, šteroga je držal v engleskoj orsačkoj hiži. Kak je poznato, Churchill je partizansko delo jako polahil i obučal saku pomoć partizanskim trupam, štere harcuvleju po jugoslavenskim bregam, a kaj više, poslal je i svojega sina, naj se dogo-

varja z maršalom Titom, Josipom Brozom. Churchill je spomenuil v svojem govoru, da prem da je komunistam dika, da su podigli partizanske trupe, ali za narod veli, da se tulko ljudi preklučilo k Titu, da, kak on veli, ovo partizansko gibanje se ve već zdiglo na jugoslavensko narodno gibanje.

Te reči Churchilove Horvatski Narod jako zamerava i piše za nega: „minister predsednik Kraleskoga Veličanstva si ve piče liste z jenim tatom, šteroga su skričali za maršala“.

Kak Horvatski Narod piše, Churchill je nikak ne govoril istinu, da je rekel, da je Titovo gibanje denes već Jugoslavensko narodno gibanje. A makar kak god je rekel Churchill, da engleska vlada podpira i dale Krala Petra II., dale v svojem govoru se postavil proti Kralu Petru i pomaže Tita. Med tem se Churchill postavil i proti Mihajlovič Draži, minisiru soldačije jugoslavenske emigrantske vlade, stem da je rekel za nega, da su ga nešterni generali ostavili i pogodili mirovanske oružja z taljani i nemci.

Za tem veli Horvatski Narod, da je Churchill ostavil starinsku englesku politiku i ve govori za Moskvu. Sigurno bo pritisnul i na „Črnu Roku“ i v prvom redu na maršala Žifkovič Petra i Si-

mič Božena, Jugoslavenskoga zastupnika v Moskvi, šteri bodo tulikajše odobraval, de je treba partizane podpirati.

London je čisto pustil z rok Balkana i dal ga vun bolševizmu, — veliju te novine, — s toga dohaja i to, da su hitali bombe na Zagreb, Spalato i Raguza.

Još je tretji glas, za šteroga se čuda spominaju v Zagrebu. Te pak je z Švajcarskoga došel v svet. Po tem glasu bi Srbiju povekšali z onimi zemlami, štere bi Bulgarskoj i Horvatskoj zeli. Z Berlina su službeno vun dali, da je to ne istina, a Horvatski Narod piše, da je Drina ishodna granica Horvatske i da je ta granica ve kivečna med Horvatskom i Srbijom.

Na zadnje još horvatske novine saki den pišeju glase, štere da vun ustaška glavna komanda za domaće bitke. Po tem se saki den čuda partizanov prek da. Čuda njih doli postrelaju i raniju. Jako čuda partizanov se glasi pre žandaraj, deneju doli puške i prosiju, kaj po naredbi poglavnika nabodo štrofani i kaj bi je dimo spravili v svoja sela. Samo čuda njih, da dimo dojdū, ne najdeju niti svoje hiže, niti svoje familie. Hiže zgorete, familie spoklane.

Nemške trupe na francoskoj obali (Foto RDV)

1848. marciuš 15.

Na paradi za spomen velikih vremen 1848. leta, je v Csáktornya pred orsačkom zastavom Horváth Ferenc, deak trgovačke srednje škole držal, po megymurskom jeziku ovoga govora:

To je bilo prtuletje, prtuletje 1848 e. Toga velikoga prtuletjnoga dneva marciuša 15 ga neso političari niti orsačka skupčina zapisala v narodnu historiju, nego magyarska mlajšina z delima, štere je prikazala za svojo domovino. Z rečmi se nemre ta velka ljubav proti domovini i negraničeno oduševljenje izreči, štero njim je zapovedalo, kaj naj napravijo. Neje njim bilo potrebno oružje, niti je krv ne tekla za njihovim delim. Jen den se obistinilo se ono, za kaj se tristo let pripovedalo v orsačkoj skupščini i magyarskom narodnom životo, za kaj je već senjal magyarski narod i cela Europa. Sloboda, jednakost, i bratstvo. Te misli so se toga dneva v stvarnost pretvorile.

V prvoj polovici prošloga stoleča je cela Europa z vufanjem gledala v budućnost. Žele za slobodom, bratstvom i jednakošćom sigdi so se žurile već v globlini narodnih dušah. Prva se je genula Francoska. 1848 ga pariška revolucija zbudila je Austriju i Magyarsku. Marciuša 3-ga je Kossuth Lajos nezavisno i odgovorno magyarsko vlado predložil v

požonjskoj narodnoj skupščini a i za Austriju novi savremeni ustav. Državni kancelar foherec se taki v Beč požuril upočenje prosit zbog teh predlogov, šteri su se se čuli v orsačkoj skupščini. Ali bečki kraljevski i cesarski dvor je i sam neznajući kaj bi napravil, stal pred ovimi novimi želami. Dok su se bečki političari, koji su s sodbinom Magyarske i Austrije ravnali, dogovarjali kak bi bilo mogoče pak zaprečiti magyarske i austrijske žele, marciuša 13 ga je v Becu vudrila vun revolucija, a Meternich, šteri je bil najveći protivnik narodnih žel i reformov, je moral pobeći.

Od toga velikoga vihara se je i Pešta genula. Već marciuša 12 ga je Irinyi Jozsef v 12 točkaj skup spisal, kaj želi magyarski narod. Glavneše žele su ove bile Štamparska sloboda, odgovorni ministerium, sako leto narodna skupščina v Budapeštu, jednakopravnost prek zakonom i ujedinjenje s Erdélyom. Čim je glas bečke revolucije v Peštu stigel, mlajšina se je pod vodstvom Petefő Sándora Jókai Móra i Vasváry Pávla v stari Pilvax kafani zišla i zrekla, da bodo 15-ga v varašu dali rezglasiti v 12 točkaj sastavlene žele naroda.

I došla je zora znamenitoga historijskoga dneva marciuša 15 ga. Vogyi mlajšine su se već zaran v jutro skupili vu

Pilvax kafani, a potli su prečitali narodu 12 točkaj. Zatem je Petefő oddeklameral Nemzeti dala, štera je zbudila dušu naroda. Oduševljeni narod je zavzel Landererovu štampariju, de su naštampali 12 točke i Nemzeti dala. Popolne se je v vrtu Narodnoga Muzejuma zišlo neizmerno čuda naroda. Tu su govora držali Vasváry Pál i Irinyi, ali je narod i tu štel čuti Petőfi. Junak dneva se pokazal na štengaj Muzejuma, de je pak oddeklameral velečanstvenu narodnu popevku. Narod je i tu za njim glasno kričal: Prisižemo, da robi dale ne bomo!

Narod se zatem odpelal v budimski grad i zahteval je, da Táncsics Mihály, zaprtoga zbog toga kaj je delal za magyarsku slobodu, z rešta vun pustiju. Z oslobogiyem Táncsicsom mašerali su prek v Peštu. Na se strane su se čule viže Szozata i Nemzeti dalá, najlepših magyarskih rodolubnih popevki.

Marciuša 15 ga donešene zahtevni je Austrija ne štela priznati zato smo morali oružje prijeti da se obranimo. I počela je bitka z od negda spoznatom magyarskom koražom i vitezštvom. Brat z bratom, otec s sinom i jen poleg drugoga su se borili i hmrl zr magyarsku slobodu. Već smo skorom tabora dobili, da se na istočnoj granici naše domovine na prošnju bečkoga dvora, pokazala ruska soldačija. Proti velkoj sili smo ne mogli harcovati i prisiljeni smo bili pre Vilagošu oružje doli deti. Zatem su došla teška vremena za šterim je došlo 1867. leto, da se orsag s kralom pomiril. Potli lepoga mirnoga življenja zatekel nas je prvi svetski tabor, za šteroga znamo kak so je zvršil i pretpeli smo 23 žalostna leta.

Dragi brati! Morti je nigdar ta letošnica ne mela takše znamenje kak ve, da se za život i smrt bori cela Europa, a i našoj domovini, štera se trsi za mirno i nezavisno življenje, grozi se najvećša nesreća, či bi nas nepriatelji preladali.

Brati! Vi ste odvetki velke marciuške mlajšine, velikih vitezov Zrinyiovih. V vasoj domovinskoj ljubavi zviraju ona dela, štera bodo donesla lepšu budućnost. Mislite na onu marciušku mlajšinu štera je prez oružja stvorila se, a da je bilo treba s oružjem v rokaj i z vitezom koražom je se to i branila. Sledite njihove plemenite pelde! Tak se bo rezvedrila na nas lepša i srećneša magyarska budućnost.

Švercer na poziv neje postal, patil je z glavom

Ta šverceria, od štere se nečeju ljudi odevčiti je pak ziskala človečju smrt.

Jena patrola graničnih stražarov v občini Hétvezér je v noći vidla jenoga človeka idti prek granice. Tripot su ga pozvali naj stoji, a on neje štel stati nego je dale bežal, nato su ga strelili. Kugla je švercera trefila ran v glavu i na mestu je hmrl. Još se nezna, što je to bil.

Parada v Perlaku na den marciuša 15-ga

Celi Perlak se spravil v paradu da na vreden način odsluži toga velkoga dneva, marciuša 15-ga. Štacioni zaprti, na sakoj hiži zastava, ludi su na jen den pustili delo na stran, oblekli se v svetešnu opravu i tak su se spravili, da svetliju toga dičnoga dneva magvarske slobode.

Za letos je parada bila čuda vekša i lepša, kajti su i honvedi pomagali, da bude parada vredna svojih velikih vremen.

Na piacu, pre spomeniku Gasparics Marka je Vojvoda Alajos, domači plebanos, pod vedrim nebom paradnu mešu služil, ministrovali su soldati od visokoga oficera doli do honveda i po- božno služili Bogu.

Potli meše se parada hapila s Himmusom. Za tem su honvedi lepoga verša deklamerali.

Paradnoga govora je držal honvedski zapovednik. Z lepimi rečmi se zmislil za Kossuth Lajoša, komu je ve rano 50 let, kak je hmrl. Tak velj, da magvarsku slobodu nigdar nabo moči zagaziti.

kajti sabla i križ bodo navek svetili v orsagu Svetoga Štelana, a jaka magvarska soldačnja drži stražu na granici.

Potli toga su školska deca jako lepo ppevala.

Dr. Sebastyén Mátyás kraljevski notarijus, predsednik leventášov je zatem govoril. Tolnšed je s svojimi rečmi, kaj je sloboda i kakšu slobodu bi nam bolševiki dali, da bi oni mogli prek zeti gospodarstvo nad nami. Na zadnje je prečit magvarski i megyimurski glasa, šteroga je Visokodostojni Gospon Guverner poslal našoj mlajšini. Velki eljen kriči su bili na našega velkoga Gospodara orsaga.

„Honvédrohám“ „Honvedska šturma“ verš od Rozsás Jozsefa, nam je prikazal se strašnosti, štere naši honvedi neprijtju, da ideju proti nepriatelju. Naši dobri honvedi su deklamerali toga verša.

Bože sunce se pokazalo ober te lepe parade. Si su tam bili, sakri što se gibati mogel, gospoda i polodelci, da se na den slobode pokloniju orsagu Svetoga Štelana, de je megyimurski narod živel jezero let i ne kak stranijski, nego kak brat i našel sega dobra.

Ve v tem krvavim vremenim smo još bliže došli mi megyimurci, k našoj magvarskoj domovini i znamo da tu moramo živeti i hureti, kajti bolšu domovinu na celom svetu nemremo najti.

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Nedelni glasi nam pišeju, da pre Bug vodi i koli Tarnopola još navek ideju jake bitke. Pre dolnjem toku Buga su se nemci otrgli od nepriatelja i tu se već oštro protstavljaju sovjetskim ofenzivam. Ran tak su nemci rezbili šturme pre mostaj Nikolajev i Novo Odesa, a de su sovjeti zašli v nemške linije, tam su mam vdili na njih nemški granateri i nazaj su je stisnuli.

Na sektoru Vinnica-Proskurov, onda ishodno od Tarnopola jake bitke se menjaju. Na va-

TU JE DOBRA PRILIKA!

za

canjke i odpadke od štofa

dobite sake fele robe: igle za šivati, centimetre za meriti, žlice za jesti, cifraste stvari za lasi, cifraste igle, gjungje, igle zihericice i još druge hasnovite stvari.

Józsa László Károly
textil és nyersanyag kereskedelmi r. t. megbízottja
Csáktornya, Molnár tábornok u. 14.

raš Vinnica su isto napravili velku šturmu, ali su je nemci zavrnuli. V tem bitkam je prepalo 20 nepriatelških kol.

Na severnom delu fronte pak su jakše bitke. Nevel, Ostrov, Píkov, Narva, sigdi su nemci jake šturme zavrnuli i doli postrelali 82 nepriateljska kola. Na severnom morju su sovjeti naletali na nemške ladje s čuda bombaši. Od 60 mašin je 44 doli opalo, a nemške ladje su prez kvara dale došle.

Najnovši glasi veliju ovo: Pre mostu Nikolajev onda na fronti Voznesensk-Prvomajsk sovjeti zabadaju harcuvelju. V Ukraini med srednjem sektoru Bug vode i Dnjestera nepriatelj se jakše tišči. Varaša Vinnica su nemci spraznili, eli predi su se vništili, kaj bi nepriatelju hasniti moglo. Pre varašu Proskurov su nemška okloplena kola rezbila više nepriateljskih diviziji. Ran tak su i na sektoru Proskurov-Tarnopol nepriatelji pretrpeli zgubičke.

Pre mlakaj Pripjet nesu bolševiki mogli nikaj včiniti. Pre varašu Vitebsk se teško bijeju za jenoga brega.

Engleska fronta.

Išče pred dvemi meseci je engleski minister predsednik obečal, da v sredini marciuša se ho hapila velka ofenziva proti Evropi na zapadnoj fronti, a još ga ničesa ne. Sovjeti velku silu delaju za tu frontu, a niti englezi, niti amerikanci se ne vupaju toga hapiti, kajti dobro znaju, da je tu treba aiduvati na stotine jezere soldačije i matriala a vdreti nabodo mogli. Med tem engleske komunističke novine napadaju na engleske

pope zato, kaj v cirkvi Boga moliju, naj bi njih Bog začuval od druge fronte i od onih velikih krvavih aldovov, štere bi narod moral podnesti.

Tak denes stvar stoji. Engleski narod se boji druge fronte, a sovjeti ju se jakše zahtevaju. Engleski bombaši su jako malo kvara napravili po nemškim fabrikam, a nemška soldačja je spravena z oružjem i municijom.

Nemški bombaši su pohodili varaše London i Hull i prem na Hull su čuda bombi doli hitili i napravili velke ognje v stajališču ladji. Na La Manche Kanalu nemci i englezi s teškimi štukami strelaju na engleski varaš Dover i na francoski varaš Calais, šteri jen drugomu naprti ležiju.

Taljanska fronta

Teške bitke trpiju za varaš Cassino, šteri je već razružen. Američke trupe se napinjaju, ali nemreju nemce vun spraviti, polog toga trpiju teške zgubičke. Nemški bombaši su na Srednjem Morju z bombami teško skvarili pet nepriateljskih ladji od 30.000 ton.

Balkanska fronta

Partizansko čišćenje dale ide. Na Sofiju, glavnoga varaša Bulgarije su nepriateljski aeroplani črez pet dni furt naletali i bombe hitali. Čuda naroda je opalo i velki kvari su bili.

Jeli sam platil za novine?

Köbányai Polgári Serfözde

muraközi egyszemélyes, ügyszintén

PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ Iőraktára

glavno skladišće PETANSKE kisele vode

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. vulica br. 1.

telephelyiségét ÁTHELYEZTE
A ZRINYI VÁR BELSŐ UDVARÁBA.

je svoje skladišće i magazine **PREMESTIL V ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA** (Staroga grada)

Nagykanizsán

Nagy választékban kaphatók

divatos női télikabátok

bundák,

elegáns kész nőruhák

meleg pongyolák

Sütz

KAJ JE NOVOGA?

— **Taborska Pošta.** Svojim roditelam, ženam, bratam, sestram, prijatelam, poznančam lepe pozdrave pošiljaju s fronte, Vagaj János Perlak, Pigač Károly Perlak, Taborska pošta K. 683, Fucsecz vince Drávaszentiván, Tábóri pošta H. 930. Saki najlepše pozdravlja svoje „Zlato.“

— **Branila svojega moža, zaklala sosedu.** Lani oktobra 2-ga se krvava nesreča pripetila v občini Nyíresfalva. Magyarics István se postavil na svojega sosedu Trninovics Józsefa, ov je pozval na pomoč svojo ženo. Ona je videla, da je mož v nevarnosti, zgrabila noža i Magdicsa tak spikala, kaj je hmrl. Drugi den su žandari moža i ženo odtrjali v Nagykanizsu v rešt. Mož veli, da je ne kriv, a žena pak da je branila življenje.

Ove dneve su bili pred sodom. Trninovics je veli, da neje kriv. On je ne pikal, samo njegva žena. Dale veli, nihova hiža je zvon se la 300 metri dalko, naprti na riž je Magdicsova. Sosedu nesu se svadili. Jempot su odšli rodbinu pohajat i večer, da su dimo došli, hiža je bila odprta i čuda stvari pokradjeno, kaj je njim bil velki kovač. Žandari nesu mogli tata prenjati. Oni su na Magdicsa mislili, kajti drugi nišči neje znal, da su oni zdoma odšli. A meli se i druge zroke proti njih. Polti toga je Magdics višepot i šel črez njihov dvor i navek se grozil da njih bo zaklal. On den, pred nesrečom se njim je tulikajše grozil tak, kaj je žena morala po njega dojti i dimo ga spraviti. Oktobra 2-ga su več spali, da je nišči fest ružil po vrataj. Trninovics se stal i videl, da je Magdics na dvoru i predrl vrata i kričal: „Denes bo tu krv curela, bom vas zaklal“. On je zgrabil falat dreva i vudril Magdicsa, ov pak ga doli hitil i šinjaka mu stisnul. Strah je bil velki Trninovics je kričal ženi, naj mu ide na pomoč. Žena sa zvon sebe, zgrabila noža i da je vidla velku pogibel, spikala je Magdicsa, šteri je na njenom možu ležal i gutil ga.

Ran tak je valovala i žena. Bila je v posteli, da je čula kaj mož kriči za pomoč. Skočila je gori, zgrabila noža i branila moža od smrti.

Još se bodo preslušali neštérni svedoki, onda bo do kraja sod.

— **Odsodjen je vubitel v Kopaszhegyu.** Leto i pol rešta je dobil mladi dečko. Več smo napisali v našim novinam, da se janura 29-ga pripetila velka nesreča v občini Kopaszhegy pre hiži Csánádi Mihalya. Perje su čehali večer i zišla se mlajšina, dečki, puce. Potli čehanja bilo malo veselja, mužika tancali su. Med njimi je bil i Vurusics István 20 let star dečko, on je plesal s Csucsek Katicom, a kajti su ju i drugi dečki, med njimi i Vurusics János zvali tancat,

je Vurusics István puci rekel, da što ju bo dimo sprevedil bo hmrl. Potli su se dečki, vuni pred hižom zbili, a Vurusics István je Jánosa z nožom tak vpičil, kaj mu je krv scurela i na mestu je hmrl. Vurusics István je ne štel priznati, da je on zaklal svojega pajdaša, ali svedoki su valovali i kak se on več napre grozil, to mu je krivnja bila dokazana na sodu. Sod je Vurusics Istvána preglasil za krivoga, eli kajti je mladi, odsodili su ga samo na leto i pol rešta. Sod je kreposten.

GLASI JARAŠA PERLAK

— **Leventáški dom se bo zidal v Perlaku.** Minister da 150.000 pomoči keoj. Kak vidimo, v-Megyímurju naši mladi leventáški jako lepo napre ideju i v moralnom življenju i znanosti. Naši dečki se več čisto druguč ponašaju, kak je to bilo pred par leti. Navčili su se postaviti stareše ludi i kaj je najglavnese, navčili su se, da je življenje ne igrača. Z manjkovanjem i na ljudski žep nišči nemre i nesme ziveti, nego samo s poštenim i marlivim delom.

Magyarska vlada ze sem močnim podpira leventáško gibanje, što najbolje vidi i stoga, da je dala za leventáški dom v Perlaku 150.000 pengő pomoč. Občina Perlak da funduša i stemi penzi bo se zazidal za naše mlade leventáše jen lepi dom, de se bodo shajali, muštrali, držali lepe plemenite zabave i svoje duše okrepiji.

Denes su teška vremena, eli magyarska vlada itak najde saku priliku, da pomore Megyímurju, da se zdigne na onu visinu, stero ga pripada v našoj 1000 let staroj domovini.

Gospodarstvo

Povati čim več lena i konople

Vlada oče pomagati polskim gospodarim preopravi. Za to bo Minister za Obskrbu Naroda pre naredbi za nutri davanje za leto 1944-45 tak respolagal, da saki gospodar, zvon onoga, kaj mora nutri dati, naj pova na 300 klatraj konople, eli pak na 150 klatraj lena i kaj bo zapoval, to more potrošiti za sebe i za svoju familiju za opravu i flake.

Zato saki gazda svojega hasna služi, ako pova bar 300 klatraj konople, eli 150 klatraj lena, konopleno i lensko seme čuda vala za jedince, a s povesma pak se da čuda hasnovitoga zaklati.

Gospodari s srebernom lati v Perlaku

Zvršila se prva zimska gospodarska škola

Več smo napisali v našem listu, da se v Perlaku zvršila prva zimska gospodarska škola, a ve očemo nekaj napisati, kak je bil ispit te škole.

Kak je važna ta škola, to se vidi stoga, da je na ispit došel sam főispán Zalavármegyeje, vitěz gróf Teleki Béla, onda vitěz Hunyadi László varmegyínski veliki notarjus, Buzas Andor varmegyínski gospodarski inspektor i sa domača gospoda.

Minister za Polsko Gospodarenje je poslal za ispitnoga Komišara Sittar Imbru, direktora gospodarske škole v Battyánfalva (poleg Mura-szombata.)

Parada se hapila s svetom mešom, a ispit je bil v velkoj sali občinske hiže, šteri su za to približno lepo okinčili.

Kupka Gyula, direktor gospodarske škole v Perlaku je pozdravil za lepim govorom i stem se hapil ispit.

Gospodari, šteri su tu školu poslušali su dokazali, da su se niti oni, a niti profesori ne zabadač trudili i da je ta škola jako hasnovita i potrebna. Si su se trsili, da se sega onoga navčiju, kaj su čuli, dobro su si se zapamtili i dali su dobre odgovore.

Belics István predsednik je zatem odprl pradžnu sesiju gospodarskoga kola te škole i onda su se gospodari hapili pripovedati, kaj su se navčili.

Pintarics József je držal govora, kak je treba hasnovito sada povati i drevje čuvati. Vidi se, da je z veseljem poslušal navuke.

Mlinari i gospodari pazite!

Proda se jen

kmetski TRIER,

skorom novi za zrnje čistiti, se mere melinskih hengerov, i kompletni hengeri, jen kompletni par kamenja z remenjem mam za nuci, jena dampmašina sama ide, z mlitilkom kompletna, a morem beštelati i se vrsti mašine za mlaiti, se po najlašejoj ceni.

Pitali POSZAVEC MÁRTON - LAPÁNY
pošta Muraszántón.

Da bo i nekaj veseloga, vitěz Murai Ferenc je, s punom dušom deklamiral lepoga versa „A hazaért“ i dobil čuda pokanja z rokami, a zatem pak su popevali lepe magyarske viže.

Baranasics Mátyás je držal govora, kakše švinje je najbolje povati v Megyímurju. K tomu su meli reč i vitěz Murai Ferenc, Angyal János, Csónkas István i Dr Kovacs Ferenc, si su rekli, da su vezđasnie tajte najbolše za Megyímurje.

Još je i Buczuly Mihály deklamiral lepoga versa.

Lepa je bila ta škola, naši gospodari su se čuda sega navčili, se to bodo pre gospodarstvu ponucali i za drugu zimu bodo i mlajšinu spravili v to školu, kaj se i naši mladi navčiju bolšega gospodarenja.

Zatem su razdelili sreberne lati i főispán je sakomu roku dal.

Najbolši „dečki“ su dobili knjige za premiu od Ministra za polsko gospodarenje. To su bili Belics István, ih, Kavran János s Perlaka i Hancsöz István z Alsópusztata. Zvon toga je minister plati za 10 gospodarskih novim i Vass Jánosa žena za 10 novim, a drugi si su si predplati za te novine kaj bodo celo leto čitali gospodarske stvari.

Zel je reč i vitěz gróf Teleki Béla főispán i si su pazili na njegve reči. Rekel je med više toga i ovo: Rad sem došel sem, kajti rad imam megyímurske gospodare i megyímurske kraje i najpredi zato, da je to prva škola v Dolnjem Megyímurju. Megyímurski gazdi su i do ve pokazali, kak je treba čim več zapovati. Treba je čim bole delati i onda bo se videl još večki hasen. Ova škola mora biti pelda za mlajšinu i za druge gospodare i Perlak se mora štimiti s svojimi gospodari, šteri su dobili srebernu lat.

Ekstra je főispán pofalil Jansec Istvána z Alsópusztata zato, kaj je i po hudom vremenu saki den došel v školu.

Bili su još i drugi govori i na zadnje je Ródi Pál v ime cele škole zalah profesoram za trud.

Obeda su domače selske žene prepravile jako su je pofalili i po obedu su se lepo zabavali v razgovoru. Kak se vidi naši ludi su došli na to, da samo magyarska zemlja i Magyarska Domovina Svetoga Stefana nam more donesti mira i ljubav. Vidiju, da nas domovina poštuje i rada ima i za to ne prosí drugo, samo vernost i pošteno delo, a to se v Perlaku i najde i more doći kaj god oče, Perlak i Muraköz ostane za navek magyarski.

APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI

Apróhirdetések díja szavankint 10 fillér. — A vastagon nyomott szó hettőnek számít. Legkisebb hirdetés díja 1 P.

Inuša z dobre hiže za štacun z mešanom robom iščem. Pitali v vuredništvu.

Tanulóéányt keres noi divatszalon. 1941. július: 9 tér 4 sz.

Šnajderska navučnica se zeme gori v modni salon. Pitali 1941. július 9 tér, broj 4.

Felelős szerkesztő: Pecsornik Ottó
Felelős kiadó és lapnyilvántartó: Pecsornik Ottó
Nyomda: Muraköz Képzőművészeti Alap — Csikó
Számvetés helye: Székesfehérvár